

பாட்டு,

"யொன்னிவள நாடு விட்டு நாடு விட்டு
 தீங்கவள நாடு வாழார் நாடு வாழார்.

அரினக் கண்டாள் அன்னநடை அன்னநடை
 அன்மறையநீர் குஞ்சைவேகம் வடுகிடு

சேவகர் தீங்கவள நாடு வந்து, அச்சாரிகிள
 க்கு கையிட்டு, 'அய்யா, அச்சாரிகளே!
 யொன்னிவள நாடு குன்னுடை யாநாஜர்,
 உங்களை கூட்டி வரச் சொன்னார்கள்!
 அன்றார்கள்.

அச்சாரி! அடேயா, வடுகிடுகிடு! என்னு முடிபட்ட
 யொன்னிவள நாடு வந்து, குன்னுடை யா
 நாஜரைக்கண்டு, அச்சாரிகள் நமஸ்க்கா
 நம் சொன்னார்கள்.

கு.நாஜர்! அய்யா, அச்சாரிகளே! உங்களம் உண்டாக
 டும்! அச்சாரி! குடிநீரைக்கு ஆடுகிடு
 வின்னி தூதர் சொல்ல வேண்டும்; அதுகுடி
 தூன் கூட்டி வரச் சொன்னேன்!

அச்சாரி! சாமி, நல்லது!

கு.நாஜர் அடி குயி! அங்கு, வா! ஆடுவள்ளம் குத்து
 அளந்து வந்து, அச்சாரியிடம் ரிகாடு
 குயி உடனே ஆடி வந்து, குத்து ஆடு
 வள்ளம் ரிகாண்டு வந்து, அச்சாரியிடம்
 ரிகாடு தூதர்.

புத்திரி முத்துக்கிளி வாங்கி ரிகாண்டு போய்,
பட்டினைய வைத்து வேலையை ஆரம்பித்தார்கள்.

பாட்டு,

//

சிங்கம் உருகுதா உருகுதா-

புத்திரி பட்டினையில் பட்டினையில்.

சிங்கம் உருகுதா உருகுதா-

புத்திரியை பட்டினையில் பட்டினையில் //

புத்திரிகள் சிங்கத்தை உருக்கி, குத்துக்
காலும், பதுமை கலும், ரிசய்து சூடுவின்
புத்திரி ரிசய்து முடித்தார்கள். பிறகு,
பிரசாரக் கண்டு சாங்கி/சூடுவின் புத்திரி
ரிசய்து விட்டோம்' என்றுங்கள்.

கு.ராஜர்: சரி, நல்லது! ரேணியை பட்டினையில்,
மேலே விட்டது சிங்கிணி போட்டு
மாட்டி விடுங்கள்! உடனே, புத்திரி
கள் அப்படியே ரிசய்து முடித்தா
கள்.

கு.ராஜர்: அடி, குய்யி! ரேணியை புத்திரி அளந்
துவந்து, புத்திரிகளுக்கு ரிகாட்டு!

புத்திரிகள் முத்தை வாங்கி ரிகாண்டு,
கின்னையை ராஜரீடம் விடை ரிப்யூ,
சிங்க வள நாடு போய் சேர்ந்தார்கள்.
புத்திரிகள் ரிசய்தின், சூயமை,

குயி அக்காளிடம் செல்லி, சீர் செய்து
 ரிகான்று விட்டோம்! இனி அந்தும்பெண்
 குழந்தை யரியது அனவுடன், நல்லாணம்
 செய்து, மருமகனைக் கூட்டி வந்து ஹில்
 வைத்து; சீரவியம், பூமிகள் எல்லாம் மரும
 கனுக்கு சேர்ந்து விடும்! நாம், அபிரம்
 வீட்டுப் பங்களிகள் விருந்து ரிகாண்டு,
 மாமன் மைத்துனருக்கு நாட்டை விடு
 வதா? அகையால், நாம் இப்போது
 ரியான்னிவள நாடு சென்று, பூமியைப்
 பிடுங்கிக் ரிகாண்டு, சிவர்கா நாடு விட்டு
 நாடு, சேசம் விட்டு சேசம் துரக்கி விட்டு
 வந்து விடுவோம்! என்று, எல்லோரும்
 முடிவு செய்து, ரியான்னிவள நாட்டை
 நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.

பாட்டு

" துங்கவள என்னைத் தூர் நாடு விட்டு
 ரியான்னிவள என்சாடி நாடு வாசார்.
 அனைக்கண்டாள் என்னைத் தூர் அன்ன நடை
 அல்லமறை ந்தூர் என்சாடி குகூரை வேகம் "

எல்லோரும் ரியான்னிவள நாடு வந்து, பிள்ளையார்
 கோவிலில் உட்கார்ந்தார்கள்.

யரிய
 குயண்டர்

அம்பர்/எல்லோரும், அந்நம்மனைக்குய்யோக வேண்
 டாம்; ந.பேர் யோங்கள்/யோய், தன்னுடையாக
 தயண்டின அக்கமரக அடிக்காத்தர்கள்;
 தீரமரையை, நன்றாக உதைத்து,

அருவரையும், விவரிப்பே முருகக் கவிஞர்கள்.
 'சரி, நல்லது' என்று நயேர், மலும்பட்டார்கள்.
 பங்காளிகள் அரண்மனைக்கு போகும் போது,
 தீராமரை குடிநீர்த் தையை தூரியில் வைத்துக் கூட
 டி விட்டுக் கொண்டு இருந்தார்கள். பங்காளி
 கள் அருகில் சென்றும் -

பாட்டு,

"பட்டிமயிர் பிடிக்கிரன் சண்டாளன்
 அவன் இட்டானே நாலடி கண்ணத்துக்கூலே
 பட்டிமயிர் பிடிக்கிரன் பங்காளி.
 போட்டனே நாலடி தீராமரையை.
 அடிபொறுக்க மாண்டாமல் மத்தினியா
 ஆளுயரம் குத்துவானே தீராமரையா."

பங்காளி: சண்டாளி! குடிக்காரி!! அங்கே, உன் புருஷன்?

தீராமரை: அப்போ, சாமி! என்னை அடிக்கிரமம். பொறுத்
 துக் கொள்வோன்; என் நாகின வேண்டும்
 ரிசய்யாக்கீர்கள்; நீங்கள், என்னை கொண்டு
 வும் ரிசய்க்கீர்கள்.

பங்காளி: சரி! தீக்கிரம் உன் புருஷனையும் கூட்டிக்
 கொண்டு; சேசம் விட்டுத் தீசம், நாடு விட்டு
 நாடு ஐடி விடுங்கள்! அங்கு இருந்தால்,
 உங்கள் அருவரையும் கொண்டு விடு
 வோம்! என்னுங்கள். அப்போது கண்ணுடை
 யாசாமியும், அங்கு வந்தார். பங்காளிகள்
 அருவரையும் பிடித்து அகத்துக்

ரெகாண்டு மின்னாயார் கோவில் ரெகாண்டு வந்
தூர்கள். சீங்கு கிருந்தி, மழ்மு மங்காங்க
ளும்; தீரமரைவை க்கண்ட தும் 'சீண்டாள்' இன்
புருஷண க்கூட்டிக் ரெகாண்டு, உடனே
ஆடி வகுங்கள். ரென்றார்கள்.

தீரமரை! சீரம்! கிம்போதே, ஆடி வகு க்கீரம்!
ரெங்களை ஆன்றும் ரெய்ய வேண்டாம்;
ரென்று, ரெகிண ரெக்க, கிருந்தி குந்தி
வை ம்பிடியங்கள். ரென்று ரெகாந்து து
வகு, சீரண மின் அருகில் யோய் நின்
று, மரய வரை நின்று து-

பாலமிய ஜோசியா/மரகடு துன்னுது!
ரெதைய மரகடு, ரெய்ய ரெமாளி மரய வண
ரெயிரம் மங்காங்க களும் ரெங்களை சீடி
து, நாட்டை விட்டு முடுக்கு க்கீர
கள்! நாங்கள் ரென்றுமின், ரெங்கள் சீரவிய
ங்களை ரெல்லம் ரெத்து து ரெகாண்டு, சீர
ண மின் வை யும் கிடி து விடுவார்கள்;
நாங்கள் நாட்டை விட்டு யோய், ஆடு, கா
லத்துக் குயி மிதையு து வந் தூள், நாங்கள்
கிருக்க, சீரண மின் வேண்டும்! சீரகையால்,
தூங்கள் சீரண மின் வை பாதுகாக்க வேண்
டும், கார்க்கி நாது/ரென்று, தீரமரை மரய
வரை வேண்டும் யோது.

மாயவர்த்நாமரை வேண்டுவதெய்யாய்த் து, உட
 னே, துணுண்டு களையும், வண்டு களையும் அணுப்பி
 அரண்மனைக்கு காவல் திருக்கச் செய்தார்.
 த்நாமரை துடும்பவும் பிள்ளையார் கோவில் வந்
 து, நாகுண்டம் குடிநீர்தைய வாங்கித்
 ரிகாண்டு திருவடும் புழப்பட்டார்கள்.
 சாமர்! பெண்ணே, த்நாமரை/நம், காவல், குடிநீர்
 யோகும் வரை, நம் நாட்டில் திருநீராவும்,
 த்நாமத் துக்கவுண்டர் களாவது நம்மை
 ரிடுக்து அடக்கம் செய்தார்கள்/அதற்கு
 மில்லாமல், அந்நகர்க்கு நேர்ந்து விட்டது.

// பாட்டு //

அதுக்கும் குறையு கள் செய்தோம்.
 பெண்ணே குறையு கள் செய்தோம்
 அத்தினக்கும் தீமை செய்தோம்
 நாம் தீமை செய்தோம்
 ரிடுதும் நல்லோ ரிடுதும் கர்த்து தாரவே
 அங்கு கர்த்து தாரவே.
 நாங்கள் திருநீர் விசுக்கு அளவே
 அங்கு அளவே!"

சாமரை! நாகு/ வடும் வினை வந்தால், வந்தியிலும்
 துங்கு து^{னைய,} துங்கு துங்கு துங்கு துங்கு துங்கு துங்கு
 வீரர்கள்! அதற்கு, நாம் என்ன செய்தீர்?
 சீர், வாரடுங்கள்! சிவ்வா து து கோவில்

யோய் விட்டு, யோயோம்¹ என்று, திடுவடும்
ரிசல்லாத்தூர் கோவிலுக்கு ரிசன்று, தூமரை
கனவரிடம் சூழந் தை யை கொடுத்து விட்டு,
மாராய சேவையை விகிந்து கட்டி, ஆவிரம் பாக
கூட்டுகிற அவித்து விட்டு, ரிசல்லாத்தூரை
நோக்கி-

பாட்டு

~~சீவனம்~~

//

நீ கோவிலிலே ரிசல்லாத்தூர் அருக்கரயா
அம்மா அருக்கரயா.

சூடியோடி ரிசல்லாத்தூர் யோயிடடியோ
சண்டன் யோயிடடியோ.

மாரயிலே ரிசல்லாத்தூர் அருக்கரயா
அம்மா அருக்கரயா.

மார விட்டு சண்டன் யோயிடடியோ
ரிசல்லாத்தூர் யோயிடடியோ.

நிலமாடு பத்தினிக்கு மாடு

நின்றும் அன்னக் கொடி அடிக்குள்ளே

மார சிக்கு பத்தினி மாரயத்தூர்

அன்னக் கொடி நல்ல விளர் மாது.

கோட்டை சிக்கு தூமரை மாரயத்தூர்

கொம்பனயா பத்தினி விளர் மாது. ||

தூமரை. ரிசல்லாத்தூர்/நான் ரித்யவசயை ரிசன்று,
அருமதிக்கு ஒரு வருஷம் தீவமிடுந்து,
வரம் வாங்கி வந்து, சீதன் சூழந் தை
கில்லாமல் ரெண்டு சூழந் தை யிறுந்துது!
அன்று பங்காளிகள் வந்து, அங்கம்.

கீரவியம், பூம், கிவைகள் எல்லாம் அபகரித்து
 க் கொண்டு, எங்களை அடித்து நாட்டை விட்டு
 துரத்துகின்றீர்; நாங்கள் எங்கே போய் சிவமாய் போம்?
 ரிசல்லாத்தூர்/நாங்கள் சிவவளவு காலமாக உன்
 க்கு அடிமை செய்தும், பலனிஸ்லாமல் போய்
 விட்டது; நாங்கள் எங்கே போகின்றோம், தினி
 மேல், பங்காளிகள் உனக்கு பூஜை செய்தவர
 கள். நில்லாசாய்விட்டுக் கொண்டு சீதமாக
 திரு/என்று, தூமரை குடிநீரையை அருது
 துக் கொண்டு, திருவடம் புறம்பட்டு அணி
 யம்பூர் செய்து, சிவ்வயார் கோவிலில் குன்று
 யை யாசாயியை உட்கார வைத்து, குடிநீரையை
 கொடுத்து விட்டு, நான் போய், பால் வாங்கிக்
 கொண்டு வரக்கொண்டே/என்று அருவி வில் போய்
 நின்றே-

பாட்டு

"அண்டை வீட்டுப் பெண்களா
 பால் திருந்தால் இளத்துங்கம்மா
 பாலன் பசு அருதுக்கு பால் திருந்தால் இளத்துங்
 கம்மா
 நாடி துந்து நகர் அடித்து
 நான் அண்டை பெண்களிடத்து
 பரவியாக வந்தேன்
 பால் திருந்தால் இளத்துங்கம்மா
 பாலன் பசு அருதுக்கு பால் திருந்தால்
 இளத்துங்கம்மா
 பெண் அடித்து மகன் அடித்து அம்மா
 பூம் பசு நான் துந்து பெண் அடித்து வந்தேன்
 உட்கார்

மாபாவி என்ன ரிசய்வேன்.

பால் இருந்தால் ஹேஜ் துங்கம்மா

பாலன் பசி பீறு துற்து பால் இருந்தால்

ஹேஜ் துங்கம்மா.

தீராமரை ரிசுருவில் நின்று சிசுசும் போடு வது.

கேட்டு, சிந்தி ஹேட்டு ப்ரியன் ரெஸ்யில்

வந்து, தீராமரையைக்கண்டு 'பால், திங்குகில்

ஹேஜ் துங்கம்மா, தீராமரை வந்தான்.

தீராமரை: 'பால்/மண் சிசுசும் போட்ட மாய வணை!

சிவ்வளவு சூரவாயம் இருந்தும், எல்லாம் பங்

காள் சிசுசும் ரிகாண்டான்! திப்போது, குதந்

தைக்கு பால் வாங்கிக் கூட காசுல்லாமல் போய்

வந்தது, நம் கடி சிப்படி பீறு வந்தது?

மாய வணை/என்று? பெரிய ஹேட்டு க்கவுண்டர்,

ஹேஜ் துங்கம்மா போய் நின்று-

பாட்டு

" பால் இருந்தால் ஹேஜ் துங்கம்மா

பாலன் பசி பீறு துற்து

பால் இருந்தால் ஹேஜ் துங்கம்மா

தைவில் ஒரு காசு மில்ல கடன் ரிகாடு ப்யார்

யாடு மில்ல

பாவிடாக வந்தீட்டே ஹேஜ் துங்கம்மா பால் இருந்தால்

ஹேஜ் துங்கம்மா பாலன் பசி பீறு துற்து

தீராமரை பால் இருந்தால் ஹேஜ் துங்கம்மா "

பெரியவர்களை /
கவுண்டர்

பெண் சூரவாயம், பெரியவர்கள் பால் குடித்து,
யார், என்று போய் பார்! "

பெரிய ஷீட்டுக்கவுண்டர்மீனவி வெளியில்
 வந்து பார்க்குவிட்டு, கவுண்டர்மீன் ரிசன்ஸ்.
 நிரூபணமாக, பெரியகுடும்பத்து சேர்ந்து
 வள் யோல் ரிசன்ஸ்து/யார், என்று பெரிய
 விஸ்டி, தூங்கள் வந்து பாடுங்கள்/என்று
 தும், கவுண்டர் வெளியில் வந்து பார்க்கும்
 போது, தூங்கள் ரிசன்ஸ்துக் கண்டு-

பெ. கவுண்டர்! ஷீட்டு! உங்களுக்கு, என்ன கஷ்டம் வந்தது?
 ஏன், கிந்திக்குகோலுக்கு வந்திருக்கிறீர்கள்?

கவுண்டர்! கவுண்டர்! தின்று தூங்க வள நாட்டு மயங்காளி
 கள் உயிரம் போடும் வந்து, எங்களை அடித்து,
 தீரவிடவந்தியும் அடக்கித்துக் கொண்டு, நாட
 டில் கிடுக்கிட்டு காது! என்று தூங்குவிட
 டான்; நாங்கள் ~~அ~~ வ்வளவையும் அடித்துவிட
 டு, கிங்கு வந்து குடிநீர்துக்கு யால் வாங்க
 க் கொடுத்து, வீரப்பூர் யோகலரிமன்று, வந்
 தோம்.

பெ. கவுண்டர்! ஷீட்டு! கிப்போது ரிஜமன் ரிங்கு கிடுக்கிடு?
 கவுண்டர்! கவுண்டர்! பிள்ளையார் கோலிவில் குடிநீர்து வைத்
 துக் கொண்டு கிடுக்கிடு! என்றுதும், பெரிய கவு
 ண்டர், மற்று ஷீட்டு கவுண்டர், எல்லோரையும் கூட
 பிட்டு தூகவல் செல்லிவிட்டார். எல்லோரும்
 பிள்ளையார் கோலிஷுக்கு ரிசன்ஸ், குண்ணுடை
 யாக்கவுண்டரை.

தாண்க்கை வைத்து காண்பார் சில கோடி.
 நாண்க்கம் வைத்து வருந்துவார் சில கோடி.

கவுண்டர்கள்! சிய்யோ, ஜெமானாரோ! உங்களுக்கு இந்துக்கள்
 தோந்து விட்டது? தீரங்கள் எங்கும் போகவேண்டாம்,
 அங்கு, எங்களைமே அருந்து கொள்ளுங்கள்!

கோழி! சிய்யா, கவுண்டர்கள்! நீங்கள் இப்படிச்
 சொல்வது எனக்கு ரொம்ப சந்தோசம்!
 அனா, நாங்கள் அங்கு அருந்துதல், பங்காளிகள்
 உங்களுக்கும் வழியும்; அதையால், நாங்கள் வீரப்பூர்
 விடுகிறோம், எங்களைக் கொண்டு போய்
 வீரப்பூரில் விட்டு விடுங்கள்; அது
 உஷா, நீங்கள் சொன்னால் போதும்!

கவுண்டர்கள்! சரி, தீரங்கள் இஷ்டம்! அன்று, தினனடை யா
 க் கவுண்டரையும், சாமரையையும் கூட்டி
 கொண்டு வீரப்பூரை நோக்கி புறப்படா
 ரீர்கள்.

பாட்டு

சிணியப்பூர் அன்னத்தூர் விட்டுமல்லோ
 வீரப்பூர் அன்காம்பு தூர் வா^{நா}
 நாகம்பு அன்னத்தூர் தூரைகம்பு.
 நால்பக்கம் அன்காம்பு தூ^{நா}நூம்பு.
 சித்தி சித்தி யப்பாந்தும்பு
 தூர்து குள்ள அன்காம்பு வீரம்பு
 வீரப்பூர் அன்னத்தூர் தூர்யல்லோ
 கூட்டி வாரா கவுண்டர்கள் அருவரையும்

எல்லோரும் வீரப்பூர் வந்து சேர்ந்தார்கள்.
 பின்பு, கவுண்டர்கள் இன்னுடைய வாக்கவுண்டரிடம்,
 சாமரை யிடும் விடை பெற்று, அண்டியப்பூர்
 போய் சேர்ந்தார்கள். கவுண்டர்கள் எல்லாம்
 ரிசன்ய பின்; சாமரையும், இன்னுடைய வாக்கவுண்ட
 டரும் குடிநகையை வைத்து, பிள்ளையார் கோ
 விலிள் உட்கார்ந்துருக்கும் போது:

வீரப்பூரின் அருக்கம் வேட்டுவர் கைவசம்
 கிருந்துது. வேட்டுவர்தான், அரசர்.

அரசரின் துங்கை, வீரதுங்கை பக்கிலின்.
 மாதர்கள் திருவடும் சண்ணீடுக்கு குடம்
 அருத்துக் கிணாண்டு, வந்தார்கள்.

பாட்டு

" துண்ணீர் குடம் அருத்து பத்திலியா-
 துண்ணீடு வந்தார்கள் மாதர்களும்
 அன்னரிடை நடந்தான் மாதர்களும்
 அதுங்கார கைவசம் மாதர்களும் "

மாதர்கள் திருவடும் பிள்ளையார் கோவில் அருகில்
 வடும்போது, இன்னுடைய வாசலியும், சாமரை
 யும், குடிநகையை வைத்து உட்கார்ந்துரு
 ம்பதைப்பார்த்து, யாரோ ரிசன்யவில் உண்டு
 அருகில் வந்து, குடிநகையை பார்த்தும் போது,
 குடிநகையின் முகம் சீரியணப்போல் அதுகுடன்
 விளங்கியது. கண்டு, மாதர்களில் ஒருத்தியும்
 வானகோக்கி 'அக்கா! அருத்துக் குடிநகையைப்

பார்த்துள்ளா? என்ன அங்கு, என்ன~~க்~~ வடிவமாக
கிடுக்கிழந்து! என்று; சீரமைப்பை நோக்கி.

~~மகன்~~ 'அம்மா/நீங்கள், அந்த ஊர்? அந்த நாடு?'
சீரமை. 'அம்மணி, நாங்கள், பெண்ணின் வள நாடு.'

மகன். 'அம்மா, பெண்ணின் வள நாட்டில் அங்கு, என்ன
வேலையாக, அங்கு வந்தீர்கள்?'

சீரமை. 'அம்மணி, எங்கள் நாட்டில் மனையில்லாமல்,
பூமி வல்லாம் காய்ந்து உணவுப் பஞ்சம்
வந்தபின்னர் அங்கு; அங்கு கைத்தொழில்
குத்துகிறீர்கள் என்று, சிசுக்களும்; சிசுக்கள்
சிறை அங்கு அங்கு, சிசுக்களும் காலம்
கழிக்கலாமென்று வந்தோம்.'

மகன். 'சரி, நல்லது! என்ன மகன்கள் சுண்ணாம்பை அடுத்து
கொண்டு அரண்மனைக்கு சென்று, சிறைகள்
அரசியாக, உலகநகரம் அடுத்தியிடம் சென்று,
அம்மணி, பெண்ணின் வள நாட்டில் அங்கு, புருஷன்,
மனைவி அரண்மனை, சிறை பெண் குழந்தையை
வைத்து பிள்ளையார் கோவிலில் உட்கார் நின்று
கிடுக்கிழந்து! நாங்கள் அண்ணா கொண்டு வர
லாமென்று அங்கு போனோம், பார்த்தோம்!
அந்தக் குழந்தை சிறையினம்போல், நல்ல அங்கு
குடும்ப அங்கு கிடுக்கிழந்து.'

உலகநகர். 'சரி, நல்லது! அவர்கள் அருவதையும் போல்
நம்மிடம் உடம்பு வாடுங்கள்! என்றும்,
மகன்கள் சென்று, சீரமைப்பிடம். 'அம்மா!
எங்கள், அரசு உடம்பு வரச் சிசுக்களும்,
வாடுங்கள்! என்றும்.'

உலகநகர். 'சரி, நல்லது! அவர்கள் அருவதையும் போல்
நம்மிடம் உடம்பு வாடுங்கள்! என்றும்,
மகன்கள் சென்று, சீரமைப்பிடம். 'அம்மா!
எங்கள், அரசு உடம்பு வரச் சிசுக்களும்,
வாடுங்கள்! என்றும்.'

உடனே, குன்னியை யாசிராயம் சீராமரையம்,
குடிநகையை வடுக்குக் கொண்டு மாசுர்க
ளுடன் அரண்மனைக்கு விசன்ருர்கள்.

வீரகுங்கா பத்துணி, குடிநகையை கண்ட தும்
வாரி வடுக்கு, ஆகா! கிந்துக்குடிநகையை
கிவ்வளவு அடியுடன் ஆண்டவன் யை
கீழ்க்குக்கி னீர்! என்று, மனசுள் நினைத்துக்
கொண்டு சீராமரையை நோக்கி 'அம்மா! சீராமங்கள்
வடுக்கு நாடு?'

சீராமரை! 'அம்மணி! நாங்கள், பொண்ணவள நாடு.'

வீரகுங்கா! 'அம்மா! உங்கள், குலம் என்ன?

சீராமரை! 'அம்மணி! நாங்கள், குடிநகைகள்.'

வீரகுங்கா! 'சரி, நல்லது! உங்களுக்கு, கிங்கு வடுக்கு
உறுவினர்கள் கிங்குகி னீர் களா?'

சீராமரை. 'அம்மணி! உங்களுக்கு, கிங்கு உறுவினர்கள்
யாடும் இல்லை, உங்கள் நாட்டில் மையிலிவலா
மல் பூமி வறுண்டு, உணவுப் பஞ்சம் வந்துட்டு
பிழைக்க முடியவில்லை; ஆகையால், கிங்கு
கீழ்த்துடுவல் குத்துக்கி னீர் கள் என்று கேள்விப்
பட்டு, நாங்களுக்கும், கிங்கு கொஞ்சநாள்கு
ந்து, காலங்கித்து ய்யோகலா விமன்று
வந்துட்டோம்.'

வீரகுங்கா! 'சரி, நல்லது! அம்மா! அம்மா! சீக்கிரம்
அண்ணா அரண்மனைக்கு விசன்று, அண்
ணரிடம் விடுந்துள்ளிகள் வந்துட்டோம்.

சொல்லிவிட்டு, மாதூர்க்கூடம் சொல்லி சமையல்
செய்யச் சொல்லிவிட்டு, குடிநீரைக் குடி
கொடுத்துச் பால் கொண்டு, வா!

மாதூர்! சரி, நல்லது! என்ரு வேட்டுவ அரசர் அரண்மனை
க்கு சென்று, மாதூர்க்கூடம் சமையல் செய்வச்
சொல்லிவிட்டு, அரசரிடம் சென்றார்கள். மாதூர்
கள் அரசரைக் கண்டு, அரசே! பொன்னிவள
நாட்டிலிருந்து, புருஷன் மனை அரண்டு
போர், குடிநீரை வந்து கொடுத்து வந்திருக்கி
றார்கள்; பத்துக்கு, சூங்கூடம் கொண்டுவிட்டு
புறச் சொன்னார்கள். 'என்று, சொல்லி
விட்டு மாதூர்கள் அரசருக்கானில், அரண்
மனைவந்து சென்றார்கள்.

(அரசர், அரண்மனையில்)

சிறிது நேரம் சென்றதும், அரசர் மாதூர்களைக்
கூப்பிட்டு, சமையல், சூங்கூடம்? என்று, கேட
ட்டார்,

மாதூர்! அரசே! சூங்கூடம்.

அரசர்! சரி, நல்லது! சூங்கூடம் சென்று விருந்தினர்களை
கூப்பிட்டு கொண்டு வாருங்கள். 'என்றதும்,
மாதூர்கள் உடனே சென்று, குன்னையையா சா
மியையும், சூங்கூடம் கண்டு. 'அரசர்/சாய்
பிட்டுக் கூப்பிட்டு சொன்னார்கள். 'என்று,
சொல்லிவிட்டு, அரண்மனைக்கு சென்றார்கள்.
மாதூர்கள், சென்றனர்.

சூங்கூடம்! நாதூர்! வேட்டுவர் வீட்டில் சாய் பிட்டுவா?

கு.சாமி! வெண்ணெய்/வேட வேர் வீட்டில், நாம் சாய்ப்பிடக்
கூடாது!

சீமாணர்! நூதூ! அம்போது என்ன தெய்வது, சாய்பி
டா விட்டால், சிவர்களுக்கு கெடும் ஏன்
படும்; சீதைகடால், நாம் மோய் சாய்ப்பிட்டு
விட்டோம்! என்று, தெய்வம் விட்டால்
வாடுங்கள்! யோகலா! என்று புறப்பட்டு,
சிவசர் சிவன்மீனக்கு தெய்வர்கள். தென்
றுதும், சிவசர் குடிநீர்துயை வாங்கி, சீந்து
கெடும் மடியில் வைக்கிட்டுந்து பிறகு சீமாண
யை நோக்கி நீங்கள் மோய், சாய்ப்பிடுங்கள்!
என்று.

கு.சாமி! சிவசர்/நாங்கள் அம்போது தூண் கட்டி
சீதும் சாய்ப்பிட்டு மடியில்; சீதைகடால்;
நாங்கள் படுப்பதுக்கு, கொஞ்சம் அடம் கொ
டுதுதூன் மோதும்.

வே.சா! கவுண்டி/நாங்கள் வீட்டில் சாய்ப்பிடக்
கூடாது என்று நினைத்து, அம்பாடி தெய்வ
தீயர்கள்.

கு.சாமி! சிவசர்/நாங்கள் அம்பாடி நினைக்க வேண்டாம்!
நாங்களுக்கு மடியில், அவ்வளவு தூண்.

வே.சா! சீர்/படுப்பதுக்கு சிவன்மீனில் அடம்!
சிவசர், சிவசர்/ சிவர்களை நமது குடிநீர்
கொட்டாவிடில் கொண்டு மோய் விட்டால்
நாங்கள், என்று.

கேலகர்! சாய், நல்லது! என்று, கிருவையம்

கூட்டிக் கொண்டு போய், குஜராத் கொட்டாரத்
கூல் விட்டு வந்தார்கள். தூயரை, சிந்தி
அடக்கை நுணுக்க சித்தும் சிவந்தி, அருவம்
குஜராதையை படுக்கவைத்து படுக்கக் கொ
ண்டார்கள். குன்னையையாசாமி, தூங்குகுடி
யாமல் கஷ்டப்பட்டே. 'பெண்ணெய்மட்டுக்கு,
சிந்திக்கக் கொடுந்து விட்டதே? ஒன்று-

பாட்டு

கு. சாமி. "

நான் பஞ்சு சிணமித்து விடுவே

சிங்கி மெத்து விடுவே.

படுக்கை நல்லோ பெண்ணே

சிந்தித்து விடுவீயென்றான் சிந்தித்து விடுவீயென்

குங்கி மெத்து விடுவே பெண்ணே நாம்.

கூட்டி நல்லோ கூட்டி சிந்தித்து மாட்டா

சிங்கி சிந்தித்து மாட்டே. "

தூயரை: 'நாளை/துயரப்படாதீர்கள், எந்தக் காலத்தில்,
எதை சிவந்தி க வேண்டுகோள், சிவந்தி
வித்து விட்டான், சிங்க வேண்டும்.'

சிவந்தி அருவ கந்தி, வெள்ளி உத்திரகூன்

வெண்டுகொடி கூவு முன்; சிந்தி உற ஜனங்

கள் வல்லோரும் சிந்தி, சிவந்தி யார்

உருக்கு கூத்து நெல், குத்து, விடுவீயென்

பேசிக் கொண்டு சிவந்தி கள். சிந்தி சிந்தி

ம் கேட்டு, தூயரை. 'நாளை/ஜனங்கள் கூத்து

கொடுக்கப் போகிறீர்கள்/குஜராதையைப்

பார்ஜ்துக் கொள்ளுங்கள்; நானும் யோய் ரெல்குக்
கூவிட்டு வடு கிழைன்! இன்று தூயரை சென்னதும்,
கு.சாம்! வெண்ணெய்/அது வரை நீ உலக்தை யை, தை
யில் கூட யிடி சீசூருக்க க மாண்டாய்; சீசுதையால்
நீ, யோய், வெய்ய ரெல்குக்கு குடியும்?!

சூயரை! நாகா/ வெய்ய யோ, ரெய் து தூணை சீசு கவேன்கும்!
நாம் தாலந்தூட்ட வேண்டு மல்லவா?!

கு.சாம்! சரி! இன் திஷ்டம், யோய், யா! இன்றுதும், சூய-
ரை புறப்பட்ட ரெய்யுயார் வீடு யோய் பர்க்
கும் யோது, சீசுயிலக் கணக்கான ரெய்கள்,
ரெல்குக் கொண்டு இருந்தார்கள்.

~~சீங்கு வேலை ரெய்யும், விரயன்~~ சீசு குடிட்டை
ரெல்கு, திரண்டு ரெய்கள் சேர்ந்து குக்ஷிஷல்,
சீசு சீசுக்கு, சீசுக் குரீன/ இரண்டு
படியும், எட்டு சீசுஷம் ரெல்குப்பார்கள்.

ரெல்கு ரெய்குக்கார ரெய்யுயார் தூயரை
வந்து நின்றதை பார்த்து,

~~சீசுஷன்!~~ சீய்யா/ நீங்கள், யார்? ரெய்யு, உயர்?!

சூயரை! ரெய்யுயாரே/ நான், ரெய்கள் வள நாடு.

ரெய்யுயார்! சீய்யா/ இன்னிடம், யாது காரியமாக வந்
தீர்கள்?!

சூயரை! ரெய்யுயாரே/ நீங்கள் நாட்டில் மதை
யில்லாமல், உணவுக் கஷ்டம் ஏற்பட்டு,
சீசுஷல், சீங்கு வந்து ரெல்கு சநாள் ரெல்கு
குக்ஷிஷல் யிஷைக்கி லா ரெய்கு வந்தேனாம்!
இன், கணவர் சீங்கு சீசு மக்கம் இருக்க

கி^{ரு}கி^{ரு}; எனக்கும் நெல் கொடுங்கள் குத்துக்கறையின்

செட்டியார்! சீம்மா/நீங்கள், திருத்தியால் ஆடு சீட்டை
நெல் குத்துக்கறையா? என்று சொல்லி விட்டு,
மற்ற பெண்களோடு காக்கி, திருத்தியம்மாளுடன்
சேர்ந்து நெல் குத்துக்கறிக்களா? என்று கேட்ட
டார்.

மற்ற பெண்கள்! செட்டியாரே/நாங்கள், குத்துக்கறையின் மூலம்!
திருத்தியம்மாள், ஆடுநாள் பூராவும் குத்து
றால், நாறு வள்ளம் கட்ட, குத்துக்கறையாது;
அதை யாவ், நாங்கள் குத்துக்கறையின் மூலம்!
என்று, எல்லோரும் ஆடு ஆடி வாக
சொல்லி விட்டார்கள். பின்னர், செட்டியார்
சீமமறையை நோக்கி சீம்மா/நீங்கள் மூட்டை
சேர்ந்து, ஆடு வரும் நெல் குத்துக்கறையின்
மேன் என்று சொல்லிக்கொடுத்தீர்கள், என்ன
செய்வது?'

சீமமறை! செட்டியாரே/ஆடு வரும் என்னுடன்
சேர வேண்டாம், எனக்கு குத்துக்கறையாக
ஆடு சீட்டை நெல் கொடுங்கள்/ஆடு
உலக்கையாம், கொடுங்கள்/என்மகனும்,
செட்டியார் ஆடு அனைக்கையிட்டு
திருத்தியம்மாளுக்கி; ஆடு சீட்டை நெல்
கொடுத்து விடு என்று. உடனே ஆடு
சீட்டை நெல் கொண்டு வந்து, சீமமறை
இன் போட்டார்கள்.